

eningen for Søfartens Fremme, der har anset det for at være uheldigt og for at være et truende Forhold, at vi maatte om en ikke lang Tid kom til at staa saaledes, at det vilde være vanskeligt at finde ungt Mandfolk til at bemande vor Handelsflaade med. Dette Forhold er fremkommet ved, at Rhederne under de nuværende Omstændigheder ere utilbøjelige til at modtage Lærlinge til Uddannelse paa deres Skibe, blandt Andet af den Grund, at der ikke er nogen Sikkerhed for, at det Vederlag, som Rhederne skulde have for den Dreffelse, der er forbundet med at have saadanne Drengene ombord i det første og andet Aars Tid, bliver ydet dem derved, at Drengene blive ved Skibet saa lang Tid, at de kunne gjøre nogen Nytte. Naar Regjeringen ikke har udtalt sig med større Varme overfor dette Lovforslag, end stet er, ligger det ikke deri, at man ikke har skjænknet Lovforslaget sin Sympathi og Tilslutning, men deri, at man ikke har stillet sig overbevist om, at de foreslaaede Foranstaltninger vilde være af nogen overordentlig stor eller i det Hele taget af nogen afgjort Betydning overfor det Forhold, som man har erkjendt for at være uheldigt. — Det er forekommet mig, at de foreslaaede Regler ere overordentlig lempelige. Der er ikke Tale om at tvinge Nogen til at indgaa disse Kontrakter under en bestemt Form. Det beror ganske paa Bedkommende selv, om han vil eller ikke, og naar man frygter for, at Foreldre eller Børgere skulle indgaa saadanne Kontrakter for Børnene, ser jeg heller ikke, at disse Børn ere udsatte i nogen overordentlig høj Grad. Det kan være et Spørgsmaal, om det, saaledes som udtalt af et æret Medlem (Berg), er mest nyttigt, at Børnene have fuld Frihed til at gaa fra det ene Skib til det andet, og i det er den bedste Garanti for deres Udvikling; men een Ting er klar, og det er den, at naar de Børn, der ere anbragte til Sø, efter nærmere at have forsogt det, fortryde det, idet de have givet efter for en piebliffelig, forudfattet, ikke paa nogen Erfaring støttet Forfærlighed til Søen, kunne de forlade den, uden at det vil have den fjerneste Følge for dem i Fremtiden. De Følger, det vil have, naar de forlade Skibe, vedrøre ikke dem, men Skibsførerne, og hvis Lærlingene gaa bort fra Søvesenet, fordi de ikke længere vilde vælge det til deres Livsstilling, kunne de gaa ind i en hvilken som helst anden Livsstilling, uden at det vil have nogen som helst Følge for dem. Kun i det Tilfælde, at de ønske Ansættelse igjen og ønske Høre paa et andet Skib, maa de affinde sig med den Rheder eller den Skibsfører, med hvem de have indgaaet Kontrakt, hvad enten det nu sker derved, at han eftergiver det Krav, han har paa dem, eller at Bedkommende giver en Erstatning, ansat af uvillige Mænd. Derimod kunne de gaa ind i enhver anden Livsstilling, uden at føle nogen Gene derved, at de tidligere have været bundne til en Skibsfører. Dette er efter min Mening at over-

lade dem al den Frihed, man kan tænke sig, og der er ikke nogen speciel Fare for, at unge Mennesker ved Foreldres eller Børgers Dispositioner skulle blive begrænsede i deres Frihed til at tage Bestemmelse om deres Livsstilling paa denne Maade. Dette er Grunden til, at jeg ikke har kunnet se, at dette Lovforslag enten var særlig truende for de unge Mennesker, der blive antagne til Søvesenet, eller at det paa den anden Side ikke gav fuldstændig Garanti for, at man derved vil opnaa, hvad man navnlig har søgt, nemlig en Sikkerhed for, at der bliver større Tilgang af unge Mennesker til Sømandstjenesten, idet Rhederierne her efter vilde blive mere tilbøjelige end tidligere til at antage dem til Dreffelse. Der er gjort den Bemærkning, at det synes at være haardt og ikke stemmende med Lovgivningen, at Foreldre eller Børgere kunne raade over unge Mennesker i to Aar efter det 18de Aar, altsaa efterat de have opnaaet den sædvanlige Myndighed til at disponere over deres personlige Kræfter. Det er imidlertid stet, fordi man mere har sammenlignet dette Forhold med Læreforhold end med Tyendeforhold, og det er som bekendt den gjældende Ret med Hensyn til Læreforhold, at Foreldre og Børgere kunne indgaa Kontrakt med Læremestrene om, at de unge Mennesker, der blive oplærte hos dem, skulle tilbringe nogen Tid udover deres attende Aar hos dem. Vil man sammenligne dette Forhold dermed — og det tror jeg, man nærmest maa, thi det er det Forhold i det praktiske Liv, det er nærmest lig med — er Bestemmelsen i fuldstændig Overensstemmelse med, hvad der i alle andre Læreforhold er bestaaende Ret. — Jeg tillægger som sagt ikke dette Lovforslag nogen overordentlig stor eller afgjørende Betydning lige over for det vigtige Spørgsmaal, som det angaar, men efter den Anbefaling, det har faaet af kyndige Autoriteter, efter den Bøgt, der er lagt paa det og i Erkjendelse af, at det dog er et Skridt fremad, har jeg ikke villet negte det min Understøttelse. Jeg anbefaler det altsaa til Thingets Velvillie.

Tungen: Som jeg tidligere har nævnt, lægger jeg heller ikke stor Betydning i dette Lovforslag, saaledes som det foreligger, men jeg lægger stor Betydning i selve det Spørgsmaal som det angaar. Da jeg nu har hørt den ærede Minister udtale en lignende Interesse for Sagen, tør jeg maasse nære det Haab, at han vil tage det hele Spørgsmaal under Overveielse, hvad, saavidt jeg veed, ikke tidligere er stet i Indenrigsministeriet. — Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Velle Amts 2den Valgkreds (Berg) i, at denne Maade at opdrage unge Lærlinge paa til Søfolk ikke er den hensigtsmæssigste. Det var meget heldigere, dersom de kunde komme ombord i forskjellige Skibe og tjene som Lærlinge ligesom hidtil, idet de i nogen Tid vare paa et Skib og gjorde Tjeneste der, og i en anden Tid vare i et